

سیاحت نامه‌ی فیشاگوون ایران

لَّهُمَّ
شُرْكَادِ مُعَاصرٍ

پیر سیلوں مارشال

ترجمه‌یوسف انتظامی

ویراسته‌ی علی اردستانی

فهرست

۹	یادداشت ویراستار
۲۵	مقدمه‌ی مترجم
۳۷	فصل اول) مسافت فیثاغورس در شوش
۴۹	فصل دوم) مراسم تاج‌گذاری داریوش
۵۹	فصل سوم) زرتشت و فیثاغورس
۶۷	فصل چهارم) دخمه‌ی میترا (مهر)
۷۳	فصل پنجم) فیثاغورس در پرسپولیس، توصیف این شهر
۸۱	فصل ششم) بقیه، خواب تاریخی فیثاغورس، حالات داخلی پادشاهان ایران
۸۹	فصل هفتم) آخرین سوگواری بر کوروش
۹۵	فصل هشتم) فیثاغورس نزد مغان اکباتان
۱۰۹	نمایه

مقدمه‌ی مترجم

سیاحت‌های فیثاغورس

در مصر، کلده، هند، کرت، اسپارت، صقلیه، رُم،
کارتاژ، مارسی، گل و قوانین سیاسی و اخلاقی وی

عنوان فوق نام کتابی بسیار مهم و سودمند مشتمل بر تاریخ ملل و اوصاف ممالک و
احوال روزگار باستان است. فصول ۱۰۲ تا ۱۱۰ این کتاب متعلق به سیاحت
فیثاغورس در ایران است که بنا به تصویب کمیسیون محترم معارف فارسی، در این
اوراق نشر می‌شود.

این کتاب از آن روی به نام فیثاغورس حکیم تالیف شده است تا دقیق
خوانندگان را جلب کند و اهتمام دانشمندان و اریاب اطلاع را به خود متوجه سازد.
سیاحت [نامه‌ی] آثار کاسیس جوان دریونان^۱ که در ۱۷۷۹ به قلم آبه بارتلمنی^۲ به
وجود آمده، نظری و شبیه این کتاب است.

مولف مانند نقاشی ماهر پرده‌ای از نقوش و تصاویر حوادث ساخته و مسائل
تاریخ و شناسایی عادات و اخلاق و چگونگی علم و معرفت گذشتگان را به اسلوب
زیبا و دلپذیر در این کتاب عرضه داشته است. در مقدمه چنین می‌گوید:

توصیف مسافت‌های فیثاغورس با متفرعات آن، جمع آوری قوانین او که فقراتی از آن
امروز نیز ضرب المثل است، خدمتی به فلسفه و ادبیات و اقوام و سیاست‌بیون است.

این بدان ماند که انسان بخواهد دُهاء و فرهنگ عصر قدیم را که فیثاغورس با یادگارهای خویش آکنده است، شرح دهد و از ویرانه‌های پراکنده‌ی یک بنای باعزمت که انهدام آن بسی تاسف‌انگیز است، کاخی بلند و معبدی عالی بسازد. چنین است مشغله‌ای که مدت چند سال در نظرداشتم و در انديشه‌ی اتمام آن بوديم؛ اين تshireح بنای بزرگ ادبی است که موضوع آن از ۶۰۰ پیش از ميلاد آغاز شده است و اوقات يك قرن كامل را در بردارد؛ تقریباً نقشه‌ی همه‌ی عالم قدیم را به طرز پوزانیاس^۳ در آن خواهند یافت.

در این كتاب فیثاغورس در همه جا حاضر است. این شخص بزرگ [به عنوان] صنعتگر، شاعر، ناطق، فيلسوف، حاكم و قانون‌گذار می‌کوشد آنچه را که ممکن است با سلاح عقل و تقوی صورت‌پذیر گردد، به انجام رساند...

فیثاغورس^۴ پسر منزار^۵ از اعاظم فيلسوفان یونان قدیم و یکی از حکماء سبعة است. به روایتی در ۶۰۸ و به قولی در ۵۷۲ پیش از ميلاد در جزیره‌ی ساموس^۶ متولد شده است. بعضی گفته‌اند فیثاغورس مقارن الْمِيَاد^۷ شصتم ظاهر شده و در الْمِيَاد شصت و دوم به ایتالیا هجرت کرده و در چهارمین سال الْمِيَاد هفتادم در گذشته و در این وقت هشتاد یا نود ساله بوده است.

فیثاغورس فلسفه را از تالیس^۸ و آناگریماندر^۹ و اپیمنید^{۱۰} فراگرفته است؛ فینیقی‌ها و اهالی کلده و مُغ‌های ایران و هندوها و یهود نیز علوم و اسرار حکمت را به او یاد داده‌اند. جمعی بر آن‌اند که فیثاغورس فلسفه و هندسه را از اصحاب سليمان بن داود در مصر آموخته و در آسیای صغیر گردش کرده است. در معاودت [= بازگشت] به ساموس، استبداد پولیکرات^{۱۱} که از جباران آن زمان بود، بروی گران می‌آید و به ایتالیا می‌رود و در شهر کروتون^{۱۲} به تاسیس مکتب حکمت و فلسفه‌ی خویش می‌پردازد.

آریستیپ^{۱۳} می‌گوید فیثاغورس راقوه‌ی کهانت بود و از آینده خبر می‌داد. فیلولاوس^{۱۴} در اواخر قرن پنجم فلسفه‌ی فیثاغورس را در کتاب درباره‌ی طبیعت^{۱۵} شرح داده است.

بارتللمی سنت هیلر^{۱۶} در مقدمه‌ی خود بر کتاب ارسسطو می‌گوید:

اکنون که از طغيان استيلاي پوليکرات در ساموس سخن گفتم، سزاوار است اندکي از رابطه‌ی فیثاغورس حکيم با وي بیان کنيم:

فیثاغورس پسر منزار نسبت مادر خود را به بزرگ‌ترین خانواده‌های ساموس می‌رساند. بعضی از مورخان گويند پدر فیثاغورس از [شهر] صور بود و از تجارت گندم مال وافر به دست آورد. پرسش از زمان کودکی در سفرها همراه او بود، همین که به سن تعلم رسید و پدر در ملامح پسر آثار رشد واستعداد ديد، او را با اشخاص بزرگ آن عصر چون تالیس و آناگریماندر و آناگسیمین ملطی^{۱۷} و فرکلید^{۱۸} و دیگران مربوط ساخت.

فیثاغورس در جوانی به فینيقیه رفته بود. وقتی که می‌خواست به مصر برود، پولیکرات در سپارش او نامه‌ای به آمازیس پادشاه مصر نوشت و این ثابت می‌کند که آن هنگام عقیده‌ی حکیم در حق پولیکرات برخلاف عقیده‌ی آتیه‌ی وی بوده است.

مدت توفق فیثاغورس در مصر معین نیست، بعضی از مترجمان بیست و دو سال گفته‌اند و این قولی ضعیف است. سپاهیان کامبیز (کمبوجیه) فیثاغورس را در مصر اسیر کردن و به بابل فرستادند. چنان‌که در مصر به کاهنان آنچا پیوسته بود، در بابل [نیز] با مُغ‌ها آشنا شد. فیثاغورس فیلسوفی بزرگ و حکیمی روشن رای بود. اهالی ساموس به وجود وی مفاخرت و مباراکات می‌کردند و به نام او مجلسی داشتند که مسائل مهم در آنجا قطع و فصل می‌شد. فیثاغورس در پنجاه و شش سالگی به ساموس مراجعت کرد. آریستوگسین می‌گوید زمانی که فیثاغورس ستمکاری پولیکرات را تحمل نکرد و از ساموس گریخت، چهل سال داشت. ممکن است این سخن راست باشد؛ چه [زیرا] آریستوگسین، شاگرد ارسسطو، از دیگران به اخبار فیثاغورس نزدیک‌تر بود و فلسفه‌ی فیثاغورس، ارسسطو را بسیار مشغول می‌ساخت.

نیز هم او گوید:

طريق و فلسفه‌ی فیثاغورس مثل مذهب طبیعی تالیس نیست که قبول آن به آسانی می‌سر باشد. متابعان فیثاغورس در مصحفی منظم که به مقررات سخت مقید بوده واز حدود معینی تجاوز نمی‌کرده است، عضویت داشته‌اند. نظم و ترتیب مکتب فلسفی